

*„Správně, služebníku dobrý a věrný. Málo jsi spravoval
věrně, mnoho ti svěřím. Pojď se radovat se svým Pánem.“*

Mt 25,23

vy jste světlo světa...

Nadpis dnešního příspěvku jsem vybral z Matoušova evangelia. Jde o citaci Kristova výroku v přítomném čase větou oznamovací. Tedy nejde o sdělení podmíněčné. Je to jednoznačné konstatování povolání, které se dostalo každému pokřtěnému.

Být světlem podle Evangelia má, podle mého názoru, trojí možný výklad. Za prvé máme zvláštní schopnost vidět svět kolem sebe jiným pohledem než jej vnímají naši bratři a sestry bez víry v Boha a znalosti Písma. Za druhé máme úkol osvětlovat správnou cestu sobě a druhým, kterou každému z nás v našem povolání zadal Kristus, a to v souladu s úradkem Boha. Nikdo z nás druhým cestu neurčuje, ta je dána každému člověku a celému světu v dějinách spásy vykupitelským dílem Krista. Třetí možný výklad je, že jsme coby světlo vidění a pozorování okolním světem.

Je to vskutku náročné: vidíme ve své víře Boha a jím stvořený svět, svítíme druhým na cestu a jsme viděni. Tedy nemůžeme se nikam skrývat, protože Kristus si přeje, abychom byli postaveni na svícen. Nekonáme-li tak, pak popíráme podstatu svého křesťanského bytí.

V této souvislosti chci vzpomenout výroku svatého Františka Saleského, biskupa ženevského, který se ve vyhnanství stal biskupem a apoštolem kalvinistické Ženevy. Calvinisté, jak všichni známe z dějepisu, byli velmi tvrdí odpůrci katolického učení až po fyzické likvidování každého, kdo se hlásil k „apoštolskému vyznání víry“, jak jej citujeme dnes při mši svaté. Neohrožený, nově jmenovaný biskup František Saleský si svého času k sobě v exilu povolal několik málo kněží své diecéze, posílil je svou vírou a odhodláním a povzbudil je k heroickému činu, aby s ním obrátili ztracené ovce v jeho diecézi. Co jim tehdy řekl je totožné s tím, co by jistě řekl dnes i nám. Usilujte o dokonalost, buďte svatí a vzdělaní. Vaše nevědomost se rovná hříchu.

Jsem si jist, že my všichni se snažíme o stále lepší život, o tom nepochybují a rozhodně nechci být soudce, komu z nás se to daří lépe. Ale chtěl bych dnešním příspěvkem poukázat na druhé zadání biskupa Františka svým nejbližším a nejdražším spolupracovníkům. Jde o dobrou vědomost podstaty naší víry.

V době socialismu bylo uplatňované tzv. „Pionýrské minimum“. To musel splnit každý, kdo chtěl být „vůdcem“, tedy pracovat s mládeží či být dokonce vedoucím oddílu, tábora, Klubu mladých přírodovědců apod. Ve své mysli, a to v souvislosti s povoláním „Vy jste světlo světa“, používám jistou parafrázi citovaného minima, kterou je „Teologické minimum

laiků“. Co tím lze rozumět? Především dobrou znalost mše svaté. Křesťan by měl znát od vstupního pokřizování až po závěrečné požehnání, co si každým úkonem připomínáme a konáme. Dále by měl rozumět všem citacím „Gloria“ a „Kréda“ a rozumět obsahu všech svátostí a svátostin.

Proč právě toto si chci s vámi připomenout? To proto, že na tyto skutečnosti můžeme být kdykoliv a kdekoliv dotazováni dosud nevěřícími. Když umíme správně odpovědět, roste naše víra a křesťanské sebevědomí. Ovšem platí to i naopak, při první neznalosti, rodí se další pochybnosti, tím klesá naše sebevědomí až posléze i víra v Boha. Není tato cesta snad opovážlivé spoléhání se na Boží milosrdenství?

Nacházíme se na začátku školního roku. Máme v naší farnosti vzdělaného kněze, kostel navštěvuje početná mládež od dětí až po vysokoškoláky. Dříve než si všichni tito mladí přátelé rozvrhnou školní a mimoškolní program, je na nás rodičích a jich samotných, aby si do týdenního plánu zahrnuli kvalitní vzdělávání v „teologickém minimu laiků“. Tím se moje prosba vine na prvním místě k našemu duchovnímu otci Danielovi, aby opět převzal patronát nad obsahem výuky náboženství, a to přiměřeně věkovým skupinám našeho farního dorostu. Dále k pastoračnímu asistentovi, kéž by byl prvním spolupracovníkem našeho otce Daniela a spolu s ním se pustil do díla kvalifikovaného vzdělávání. Nevyjímám nás rodiče, křesťané a biřmovací kmotry; my jsme slíbili církvi a Bohu odpovědnost a spolupráci při růstu ve víře našich svěřenců. A konečně se obracím k našim dětem a mládeži, věřte, že čas věnovaný studiu věrouky není čas ztracený.

Vše dobré a šťastný nový školní rok

Josef Svoboda

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY na září 2006

1. všeobecný: Aby lidstvo využívalo sdělovacích prostředků zodpovědně a podle hlasu svědomí.
2. misijní: Aby Boží lid v misijních oblastech považoval za svůj zásadní úkol neustálý další duchovní růst.
3. národní: Aby státní instituce našly pozitivní přístup k dialogu s církvemi a uznaly jejich přínos v životě společnosti.

DESETELETÍ ŘEPSKÉ FARNOSTI - neděle 24. září

DOPOLEDNÍ PROGRAM

- ❖ Výstavka + videoprojekce uplynulých deseti let farnosti
- ❖ Pontifikální mše svatá - v 9 hodin v kostele Sv. Rodiny
- ❖ Farní kafe po mši svaté - klub DCB

ODPOLEDNÍ PROGRAM

- ❖ Hudební vystoupení
- ❖ Pamětní patník + grafický list
- ❖ ... během oslavy bude také připraven
 - program pro děti a mládež
 - táborák, zpěvy při kytarě
 - možnost zapsat svůj zážitek, svědectví apod. do nově zřízené „farní kroniky“

Projekt PATNÍK VZPOMÍNEK (A PŘÁNÍ)

Patník vzpomínek a přání vychází z představy, že při příležitosti 10. let farnosti vznikne tradice výročních desetiletých betonových patníků s nikou, která bude vyložena keramickými kachlíky, na nichž bude rukou zájemců z řad farníků zachycen písmem či obrazem nějaký moment ze života farnosti minulých 10-ti let (a případně v nice z druhé strany patníku mohou být naznačeny představy a přání farníků pro příštích deset let).

Patník bychom předem (cca koncem srpna) odlili z betonu a případně kamenicky opracovali tak, aby mohl být během zahradní slavnosti umístěn v růžové zahradě nejlépe vedle hlavního chodníčku v blízkosti mozaiky Madony (aby se v příštích desetiletích dalo pokračovat dále).

Od první neděle v září by byly pro farníky po každé hlavní mši svaté v 9 hodin k dispozici v předsíni kostela kachlíky z keramické hmoty ve tvárném stavu, do nichž by mohli vtělit své zážitky, vzpomínky a přání (a zároveň pojmenují zpracovávané téma ve vyvěšené tabulce, aby se nesešlo mnohokrát totéž). Vše by mělo být hotovo a odevzdáno do neděle 17. 9., abychom stihli kachlíky přežahnout v peci a naglazovat (prvních čtrnáct dní v září budeme úplně zaneprázdněni včetně víkendů, takže vše by zajišťovali pomocníci).

V neděli 24. 9. bychom během zahradní slavnosti provedli redukční výpal dřevem nebo plynem na způsob Raku (stará japonská technika) tak, aby účastníci ještě týž den viděli výsledek – vypálené glazované kachlíky. Z těch následně během týdne vybereme, vyskládáme a doplníme keramickou mozaiku a tu osadíme do niky připraveného patníku. Následující neděli se může každý zájemce už podívat na hotové společné dílko, což by byla zároveň symbolická tečka za oslavami. A pak už jen zopakovat zase za deset let...

Náklady: z farních prostředků bychom rádi uhradili materiál na patník (písek, cement, armatura do betonu – do 1000 Kč), keramické hmoty a glazury (do 1000 Kč) a stavební chemii (lepidlo, spárovací hmotu a penetraci na mozaiku – do 500 Kč). Celkově bychom tedy vyčerpali cca 2500 Kč.

Iva a Petr Hubáčkoví

Pozn.: Ing. Voplakal i sestra Konzoláta s akcí souhlasí.

VÝSTAVA FOTOGRAFIÍ 10 LET FARNOSTI ŘEPY

Prosím všechny farníky o fotografie (klasické nebo digi) ze zajímavých akcí naší farnosti v období 1996 - 2006.

Použijeme je na výstavu foto při oslavě 10 let naší farnosti. Zvláště mi chybí foto ze začátku uvedeného období nebo i před ním (tj. i s P. Wagnerem a P. Kusým).

Zapůjčené fotografie nascanuji do PC a vrátím. Termín uzávěrky: neděle 17.9.2006

Za zapůjčení fotografií předem děkuji.

Jiří Veselý - 602 376 140

STŘÍPKY Z PŘÍCHOVIC...

Druchý týden v srpnu mládež z Řep a okolí vyrazila do Příchovic...
Abyste z toho něco měli - zde je několik úlofků z našich zážitků...

Druhý večer našeho společného týdne jsme měli náročný úkol: každá skupina po čtyřech dostala k dispozici metrový provázek, dvě špejle, papír A4 a vajíčko... a za úkol bylo vyrobit z těchto věcí konstrukci, která způsobí, že při pádu z prvního patra na tvrdou zem se vajíčko nerozbije...

Úterý a středa patřila dvoudennímu výletu (asi třicet nás bylo...) do Jablonce nad Jizerou. Tam nás čekal P. Horák se mší svatou a spaním na tamní faře. Někteří dokonce zkusili spát venku vedle hřbitova - ale déšť je zahnal o půl třetí zpět na faru...

Na faře v Příchovicích ještě před prázdninami sloužil Palo - jáhen ze Slovenska. Ten byl nedávno vysvěcen na kněze a přesunut do Jablonce nad Nisou. Ve čtvrtek přšelo a tak jeden z nápadů byl (kromě koupání v bazénu...) přepadnout Pala na jeho faře. V podzemí tam mají velké sportovní centrum, které zcela pohltilo naše síly až do mše svaté sloužené v soudobém chrámu Nejsvětějšího Srdce Páně.

Bez Panny Marie by to (jak víme...) všechno moc nefungovalo - proto sobota byla věnovaná pouti na mariánské poutní místo do Boskova, kde jsme mohli Marii předložit to, co máme na srdci ale i poděkovat jí za všechny milosti od ní obdržené. Někteří od nás z Řep zde poprvé ministrovali..., a na zpáteční cestě nás pak sice překvapil déšť ale zároveň jsem byli sladce odměněni různými druhy ovoce, které vyzývavě rostlo na stromech podél naší cesty.

Jeden z momentů letošního společného týdne mě zaujal: měli jsme s naší skupinou připravený určitý program, který pak v propojení s dalšími zúčastněnými skupinami (z jiných částí republiky) bylo třeba opustit a změnit... A namísto toho, aby se vše zhroutilo, se dostavila ona neopakovatelná možnost dotknout se Božího působení, zachytit nově ten Jeho plán, který má s každým z nás a který také třeba pokaždé není jen to, co si sami naplánujeme... Jen je třeba nechat v sobě také místo pro Jeho slovo, Jeho nabídku, Jeho řešení... Kéž by se nám to podařilo i v tomto novém školním roce!

David Žofák

Církev Kristova slaví dva tisíce let své existence.

Naše farnost existuje asi 650 let.

Náš kostel byl postaven před 70 lety.

Internet existuje přibližně 20 let.

Tato stránka je stará 1540 dní.

Na těchto stránkách se snažíme ukázat, že nezáleží na stáří,
ale na duchu, ve kterém žijeme a jednáme.

(z úvodní strany webových stránek farnosti Jablonec nad Nisou)

V místnosti, do které se většinou jen „odskakuje...“, jsem objevil tento text: (aneb - i na tomto místě se člověk může dozvědět něco užitečného...)

POŽEHNANÝ JE OTEC, který...

- plodí život a umí dát svůj vlastní život za své děti
- se nebojí být milující a něžný
- si umí hrát se svými dětmi a trávit s nimi čas
- víc zajímají děti než koníčky a fotbalové zápasy
- umí poslouchat a vést dialog i když je unavený
- umí svou přítomností a láskou poskytnout bezpečí a důvěru
- se umí modlit se svými dětmi a dávat život do souladu s evangeliem
- je přesvědčený, že úsměv je víc než výčitka, vtip víc než kritika a objetí víc než poučování
- roste spolu se svými dětmi a pomáhá jim získat zralý úsudek a otevřenost
- je schopný poznat a odpustit chyby svých dětí a přiznat si svoje vlastní chyby
- nezahrne svoje děti věcmi ale vychovává je k střídmosti, uměřenosti a k schopnosti dělit se o svoje věci
- se nepokládá za perfektního a umí se s humorem podívat na svoje slabosti
- spolu se svými dětmi kráčí v ústrety neohrazeným obzorům, které jsou otevřené pro člověka, svět a věčnost
- se snaží konkrétně uskutečňovat poznání, že nejkrásnějším darem pro jeho děti je to, že miluje svou manželku a jejich matku - jako Kristus církev

z přednášky MANŽELŮ ŠIMONOVÝCH z Náchoda (Příchovice 8. 8. 2006)

Manželství je jako umělecké dílo: MŮŽE BÝT originální, krásné, dobré a plodné...

- ❖ Muži, když brzo začnou žít sexuálně - ztratí motiv k většímu zrání - jak profesnímu tak lidskému. Častokrát už nejdu na VŠ (dnes víc děvčat dělá VŠ než mužů...). Volí pak

také mnohem pohodlnější způsob života... nic je nenutí k tomu, aby na sobě více pracovali.

- ❖ Žít před manželstvím sexuálně naplno je novodobá forma otroctví ženy. Ženu to „drží“ svým způsobem v šachu - už pak nedokáže jen tak od svého partnera odejít, i když bez toho by to možná ještě udělala (protože třeba zjišťuje nějaké závažné nedostatky v charakteru muže...). Jestliže on jí nutí do sexu - je to nefér vůči ženě: on si užije, ona však může otěhotnět. Pro ženu je vztah žitý sexuálně naplno mnohem závažnější a závaznější než pro muže. Proto pokud muž ze vztahu odstoupí - pro ženu to znamená mnohem větší zranění.
- ❖ Je třeba si svého partnera dobře vybrat, protože se dá předpokládat, že s ním (dá-li Pán) budete žít vztah nejdéle ze všech ostatních (s dětmi trávíme dejme tomu zhruba 20 let..., se svými rodiči také tak - se svým partnerem však někdy 30 let a více...).
- ❖ Muž může snadněji „ujet“ s jinou ženou protože vztah k ženě nebere tak „vážně“ tak celobytně. Žena naproti tomu když „ujede“ s někým jiným - je to většinou jen nové hledání něčeho trvalého, popř. pomsta předešlému partnerovi - znamená, aby se vzpamatoval... a pod.
- ❖ Poznámka k předmanželskému sexu:
...myslet si, že si nerozumíme, ale v sexu si můžeme začít rozumět, je blbost.
Podobně platí: myslet si, že si rozumíme, ale v sexu si rozumět nebudeme, je také blbost.
Vztahy, život a sex jsou spojitě nádoby... nelze jednu od druhé oddělit, není důvod nevěřit, že když si spolu jinak rozumíme, tak že si spolu nebudeme rozumět i v sexu.
- ❖ Dnes mají často rodiče mylný dojem, že je lepší, když spolu mladí začnou co nejdříve chodit, než když se dostanou do špatné party nebo do nějaké sekty... Situaci však může velmi dobře řešit kvalitní společenství mládeže, kde se lidé poznávají, mají se rádi a přitom tam nevyhledávají sexuální zážitky...
- ❖ Dobré společenství mládeže může hrát ve vývoji mladého člověka velmi důležitou roli. Je zkušeností, že lidi, které vyhledáváme v době dospívání (střední školy), přátelíme se s nimi - budeme vyhledávat také v naší dospělosti.
- ❖ Upozorňujeme zde na rozdíly mezi chlapci a dívkami ve vnímání opačného pohlaví: ženy hledají trvalý vztah, hledají jeho romantickou část (zvláště kolem 20 roku věku - později se tyto touhy mění...), muži však (v tomto věku) narozdíl od nich míří spíše k přímému pohlavnímu uspokojení. Myslí si však také, že ženy to vnímají stejně... Ze statistiky víme, že v 30% znásilnění jsou na tom muži prakticky nevinní - někteří kluci-muži si myslí, že děvče - žena svým vyzývavým chováním a oblékáním vlastně intimní styk chce... proto děvčata pozor na tyto věci...
- ❖ Říká se, že muž může mít v podstatě pohlavní styk s každou ženou, když mu není protivná...
- ❖ Radíme snoubencům - projet si vzájemně rodokmeny. Vyprávět si o tom, jací jsou mí příbuzní. Je dobré vědět z jaké rodiny pocházím a z jaké pochází můj partner, protože ze

základního způsobu chování mé dosavadní rodiny se mohu vymanit, mohu se změnit, ale jen málo...

- ❖ Jídlo je základní potřeba, kdo se dokáže ovládat v jídle - je schopen se ovládat i jinde. Když se nenaučíme sami omezovat, jak můžeme chtít mít děti, které nás omezí zcela zákonitě (např. rizikové těhotenství může znamenat někdy více než desetiměsíční sexuální abstinenci...). Umět se ovládat - je v manželství věc nesmírně důležitá!
- ❖ Děvčata, jestli něco chcete od kluka, tak mu to řekněte - on to nevyčte z vašich očí. On totiž očekává jasnou řeč a ne náznaky, které vy mu dáváte...
- ❖ Rozdíly: žena potřebuje mluvit... není tak důležité co říká a jestli je to úplně přesné... Muž narozdíl od ní potřebuje si nejdříve věci v sobě zformulovat - pak teprve něco říká - snaží se věci řešit...

PŘIJÍMÁNÍ A MODLITBA PÁNĚ

PŘIJÍMÁNÍ (*Ritus communionis*)

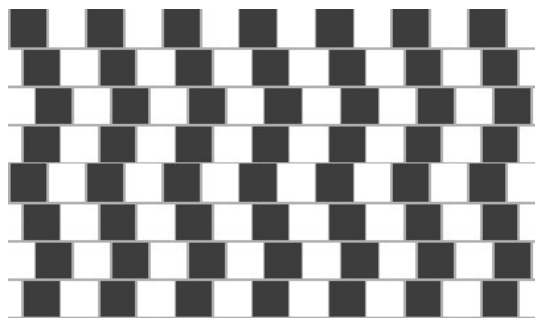
„Bůh živí svůj lid“. Přesvědčení víry starozákonního lidu božského se stává skutečností ve třetí části „Bohoslužby Eucharistie“. Podobně jako „Příprava darů“ a „Eucharistická modlitba“, má také tento rítus základ v činnosti Ježíše Krista u Poslední večeře. „Lámáním chleba se vyjadřuje jednota věřících a v Kommunionu přijmou z rukou Krista jeho Tělo a Krev, tak jako kdysi jeho apoštolové“. (srov. IG 48,3)

MODLITBA PÁNĚ

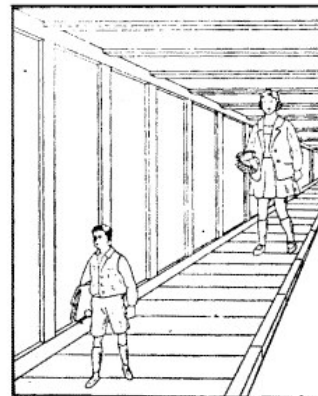
Společnému modlení předchází výzva kněze. Jako kdybychom potřebovali odvalu, oslovit Boha naším Otcem. K tomu jsme dostali od jeho Syna doporučení. Modlitba Otce náš není a nebyla samozřejmostí, v křesťanském starověku, ji zařadili do „disciplina arcana“ a předali katechumenům teprve těsně před, někdy dokonce až po křtu. Do reformy breviáře v roce 1955 se říkala patnáct až dvacetkrát, po ní tři až pětkrát. Po zavedení nové „Liturgie horarum“ bylo modlení omezeno na dvakrát. Tím, že se modlitba Páně říká také ve mši, byl zaveden starokřesťanský zvyk, modlit se tuto modlitbu třikrát denně, jak řekl Pavel VI. v konstituci *Laudis canticum*. „Otče náš“ se skládá ze sedmi prosb. Ve dvou z nich viděli staří otcové zvláštní vztah k Eucharistii. Prosbu „Chléb náš vezdejší dej nám dnes“ vztahovali Cyprián a Ambrož k přijetí Těla Kristova. Věděli, že „on je chléb života; kdo přichází k němu, nikdy nebude hladovět, a kdo věří v něho, nebude nikdy žíznit“ (srov. Jn 6, 35). Pod slovem „vezdejší chléb“ rozumíme také všechno, co člověk v plném slova smyslu potřebuje k životu: jídlo a pití, tělesná i duševní činnost, všechno co tvoří základ pro rozvoj lidského bytí. Kdo sám chléb má, může tuto prosbu vyslovit v zastoupení milionů hladových lidí na zeměkouli.

Další prosba stojící v úzkém vztahu k Eucharistii je „odpusť nám naše viny...“ Slova Pavla apoštola v listě Korintským „kdo by tedy jedl tento chléb a pil kalich Páně nehodně, proviní se proti tělu a krvi Páně“ (1 Kor 11, 27), hluboce zapůsobila na církevní otce. Pro Augustina znamenala „nutné umytí tváře před přijímáním“. Člověk je vyzíván, aby odpustil vlastnímu dlužníkovi. Odpuštění, smíření s bratry a setry se tedy jeví jako nutný předpoklad k slavení Eucharistie.

DPJ

NĚCO PRO
BYSTRÉ
POZOROVATELE

... je možné, že by u **prvního obrázku** byly vodorovné čáry rovnoběžné...?
... a u **druhého** si raději přeměřte, jestli obě postavy jsou stejně velké...

PODĚKOVÁNÍ, VÝZVY, NABÍDKY

SPRÁVCE WEBOVÝCH STRÁNEK NAŠÍ FARNOSTI PAVEL JANTO
má na sebe tento kontakt: palo.janto@centrum.cz

DĚKUJI ZA VŠECHNY PŘÍSPĚVKY DO MN!

Předpokládám, že mnozí z Nás jsme se vrátili z dovolených třeba až ke konci srpna, a chvíli bude trvat než se opět dostaneme „do normálu“, proto se ještě těším na Vámi zpracované další zážitky z prázdnin a dovolených!!! farní sazeč...

BOHOSLUŽBY, SVÁTKY, FARNÍ PROGRAM

POŘAD BOHOSLUŽEB V ŘEPSKÉ FARNOSTI (případné změny uvedeny pod tabulkou)

KOSTEL SV. RODINY

NEDELE – 9⁰⁰ (3. v měsíci s kytarovým doprovodem)

Pondělí – 16⁰⁰

Středa – 16⁰⁰

Pátek – 18⁰⁰

Sobota – 18⁰⁰ (*s nedělní platností...*) mše spojená s nešporami

KOSTEL SV. MARTINA

NEDELE – 7⁴⁵

Úterý – 17³⁰

Čtvrtek – 17³⁰

3. září - neděle

8. září - pátek

14. září - čtvrtek

24. září - neděle

28. září - čtvrtek

18 hod - mimořádná Farní rada ohledně Desetiletí naší farnosti

svátek Narození Panny Marie

svátek Povýšení svatého kříže

oslava Desetiletí naší farnosti - pontifikální mše svatá + agape po mši svaté + odpolední program na zahradě DCB

slavnost sv. Václava v kostele Sv. Rodiny v 18 hodin

vydává:

redakce:

uzávěrka:

kontakty:

Ř.k. farnost u kostela sv. Martina v Řepích, Galandova 1199, 163 00, Praha 6

Mgr. David Žofák náklad: 170 - 200 ks, neprodejné

do středy posledního týdne v měsíci (zašlete na: farnostrepy@tiscali.cz nebo Davidovi Žofákovi)

o.Daniel: 603 475 056; as. David: 603 894 989, 235 302 058, david.zofak@tiscali.cz

